

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BROJ: 71 0 P 291863 21 Rev
Banjaluka, 03.08.2022. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Violande Šubarić, kao predsjednika vijeća, Davorke Delić i Rose Obradović, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca S. a.d. B., koga zastupa punomoćnik M.P., advokat iz B., protiv tužene N.K. iz B., koju zastupa punomoćnik M.K., advokat iz B., radi duga, odlučujući o reviziji tužene protiv presude Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 291863 20 Gž od 11.11.2020. godine, na sjednici održanoj dana 03.08.2022. godine, donio je

PRESUDU

Revizija se odbija.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 291863 19 P od 18.05.2020. godine, obavezana je tužena da tužiocu isplati: iznos od 187.735,69 KM, u kom iznosu je sadržan iznos od 153.846,95 KM, sa zakonskom zateznom kamatom obračunatom od 14.02.2018. godine do 22.11.2019. godine te iznos od 41.364,68 KM, u kom iznosu je sadržan iznos od 34.153,36 KM, sa zakonskom zateznom kamatom obračunatom od 13.02.2018. godine do 22.11.2019. godine, u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti iste presude.

Obavezana je tužena da tužitelju naknadi troškove postupka iznosu od 8.329,98 KM, u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude, dok je zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka preko dosuđenog iznosa odbijen kao neosnovan.

Drugostepenom presudom Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 291863 20 Gž od 11.11.2020. godine, žalba tužene je odbijena i presuda Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 291863 19 P od 18.05.2020. godine, u pobijanom dosuđujućem dijelu odluke o glavnom zahtjevu i troškovima postupka (stav I i dio stava II), potvrđena.

Odbijen je zahtjev tužene za naknadu troškova sastava žalbe u iznosu od 1.125,00 KM.

Odbijen je zahtjev tužioca za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu od 1.125,00 KM.

Blagovremeno izjavljenom revizijom drugostepenu presudu pobija tužena, iz razloga povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se revizija usvoji i pobijana presuda preinači.

Odgovor na reviziju nije podnesen.

Revizija nije osnovana.

Predmet spora u ovoj parnici je zahtjev tužioca da mu tužena na ime duga isplati iznos od 187.735,69 KM i iznos od 41.364,68 KM, uz naknadu troškova parničnog postupka.

Na osnovu izvedenih dokaza i rezultata cjelokupnog postupka prvostepeni sud je utvrdio: da je postupak u ovoj pravnoj stvari pokrenut prijedlogom za izvršenje tražioca izvršenja S. a.d. B., protiv izvršenika N.K. iz B., na osnovu vjerodostojnih isprava - mjenica: serijskog broja RS ..., radi naplate duga u iznosu od 34.153,36 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 13.02.2018. godine do isplate i mjenice serijski broj RS ..., radi naplate duga u iznosu od 153.845,95 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 14.02.2018. godine do isplate; da je rješenjem o izvršenju broj 71 0 I 291863 18 I od 20.09.2018. godine sud odredio predloženo izvršenje, koje rješenje je prigovorom u cijelosti osporio izvršenik, nakon čega je rješenjem od 19.11.2018. godine odgođeno izvršenje rješenja o izvršenju, konstatovano da se prijedlog za izvršenje ima smatrati tužbom i da će se izvršni postupak nastaviti po pravosnažnom okončanju parničnog postupka i na prijedlog tražioca izvršenja, ukoliko isti uspije sa tužbom; da je u nastavku parničnog postupka tužilac uredio tužbu navodeći da je tužena izdala bjanko mjenice kao sredstva obezbjeđenja po Ugovoru o dugoročnom kreditu broj ... od 15.01.2015. godine zaključenom između tužioca kao davaoca kredita i G.K.D. SP B., kao korisnika kredita, kojim su korisniku kredita odobrena sredstva u iznosu od 210.000,00 KM, na period od 60 mjeseci i Ugovora o overdraft kreditu broj ... od 09.02.2016. godine zaključenog između tužioca kao davaoca kredita i T.t. d.o.o. B. kao korisnika kredita, kojim su korisniku kredita odobrena sredstva u iznosu od 30.000,00 KM; da je između tužioca kao povjerioca, dužnika G.K.D. SP B. i tužene u svojstvu jemca, zaključen Ugovor o solidarnom jemstvu broj ... od 15.01.2015. godine kojim su se dužnik i jemac obavezali solidarno ispuniti punovažnu i dospjelu obavezu iz ugovora o kreditu od 15.01.2015. godine, ako to ne učini sam dužnik; da mjenica broj RS ... izdata dana 15.01.2015. godine u B., da sadrži klauzulu „bez protesta“, da je tužena istu potpisala kao izdavalac (trasant), da je tužena označena i kao trasat, te da je tužena mjenicu akceptirala stavljanjem svog potpisa pored izraza „prihvaćamo“; da je u mjeničnoj izjavi od 15.01.2015. godine tužena (kao mjenični dužnik) izjavila da je tužiocu (kao mjeničnom povjeriocu) predala jednu vlastitu bjanko mjenicu serijskog broja RS ... sa klauzulom „bez protesta“ zbog obezbjeđenja ugovora o kreditu od 15.01.2015. godine, da je ovlastila tužitelja da uručenu mjenicu može bez njene saglasnosti dopuniti - upisati sve nedostajuće elemente a naročito da se dospjeće potraživanja i mjenice, iznos potraživanja (glavnog i sporednih sa troškovima) utvrđuje u skladu sa ugovorom o kreditu na dan popunjavanja mjenice; da je tužilac popunio mjenicu označivši na istoj datum dospelosti 14.02.2018. godine na iznos od 153.845,95 KM; da je tužilac dana 14.02.2018. godine pozvao tuženu da „odmah“ dođe u prostorije tužioca radi iskupa mjenice serijskog broja RS ... dostavljene kao sredstvo obezbjeđenja kredita od 15.01.2015. godine, te je obavijestio da je obavezna isplatiti mjeničnu svotu u iznosu od 153.845,95 KM, a što odgovara stanju duga na dan 14.02.2018. godine, uz upozorenje da će ako tužena ne postupi po pozivu u roku od 48 sati, tužilac pokrenuti sudski postupak; da je tužilac tuženoj dana 12.01.2017. godine dostavio posljednju opomenu pred tužbu i jednostrani raskid ugovora dana 08.12.2017. godine; da je obavještenje o jednostranom raskidu ugovora od 15.02.2015. godine tužilac dostavio tuženoj dana 19.09.2017. godine; da se Ugovorom o solidarnom jemstvu zaključenim dana 09.02.2016. godine između tužioca kao povjerioca, dužnika T.t. d.o.o. B. i tužene kao jemca, tužena kao jemac obavezala ispuniti punovažnu i dospjelu obavezu iz ugovora o overdraft kreditu

broj ... od 09.02.2016. godine zaključenog između tužioca kao davaoca kredita i T.t. d.o.o. B. kao korisnika kredita, kojim su korisniku kredita odobrena sredstva u iznosu od 30.000,00 KM; da kao sredstvo obezbjeđenja obaveze iz ovog ugovora tužena kao jemac izdaje mjenicu sa mjeničnim izjavama; da mjenica broj RS ... izdata dana 08.09.2016. godine u B., sadrži klauzulu „bez protesta“, da je tužena istu potpisala kao izdavalac (trasant), da je tužena označena kao trasat, te da je tužena mjenicu akceptirala stavljanjem svog potpisa pored izraza „prihvaćamo“; da je tužena potpisala mjeničnu izjavu (kao mjenični dužnik) 08.09.2016. godine; da je tužiocu (kao mjeničnom povjeriocu) predala jednu vlastitu bjanko mjenicu serijskog broja RS ... sa klauzulom „bez protesta“ zbog obezbjeđenja ugovora o kreditu broj ..., te ovlastila tužioca da uručenu mjenicu može bez njene saglasnosti dopuniti-upisati sve nedostajuće elemente a naročito da se dospjeće potraživanja i mjenice, iznos potraživanja (glavnog i sporednih sa troškovima) utvrđuje u skladu sa ugovorom o kreditu na dan popunjavanja mjenice; da je na istoj tužilac upisao da je dospjela dana 13.02.2018. godine na iznos od 34.153,36 KM; da je tužilac tuženoj uputio poziv za iskup mjenice dana 13.02.2018. godine i pozvao na isplatu mjenične svote u iznosu od 34.153,36 KM, što odgovara stanju duga na dan 13.02.2018. godine, uz upozorenje; da iz nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke Z.M. proizlazi da se dug evidentiran na mjenicama sastoji od glavnice kredita, obračunatih redovnih kamata, obračunatih zateznih kamata i troškova opomene, da je tužilac visinu glavnog duga pravilno utvrdio i upisao u mjenici broj RS ... u iznosu od 153.845,95 KM, da zakonska zatezna kamata na ovaj iznos obračunata od dana dospjeća mjenice 14.02.2018. godine do dana vještačenja 22.11.2019. godine iznosi 33.889,74 KM ili ukupno 187.735,69 KM; da je u mjenici broj RS ... pravilno utvrđen i upisan iznos od 34.153,36 KM, i da zakonska zatezna kamata na ovaj iznos obračunata od dana dospjeća mjenice 13.02.2018. godine do dana vještačenja 22.11.2019. godine iznosi 7.211,32 KM ili ukupno 41.364,68 KM.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja prvostepeni sud je usvojio tužbeni zahtjev tužioca pozivom na odredbe člana 3., 26., 29. stav 1., 34., 39. i 80. Zakona o mjenici, („Službeni glasnik RS“, broj: 32/01, dalje: ZM), uz obrazloženje da se u konkretnom slučaju radi o mjeničnom sporu; da predmetne mjenice imaju karakter vlastitih trasiranih mjenica, da je mjenicu broj RS ... kao i mjenicu broj RS ... potpisala tužena u svojstvu trasanta, da je mjenice trasirala (vukla) na sebe, da je iste akceptirala stavljanjem potpisa ispod riječi „prihvaćamo“; da se tužena akceptom obvezala na isplatu mjenične sume i time stekla svojstvo glavnog mjeničnog dužnika. Prigovor zastarjelosti ocijenjen je kao neosnovan, shodno članu 80. stav 1 ZM, uz obrazloženje da svi mjenično pravni zahtjevi protiv akceptanta zastarjevaju za tri godine, računajući od dospelosti, jer je obaveza iz mjenice broj RS ... dospjela dana 14.02.2018. godine, a obaveza iz mjenice broj RS ... dospjela dana 13.02.2018. godine, a da je tužilac prijedlog za izvršenje podnio 12.09.2018. godine, da je mjenica samostalan pravni posao, da se dospjeće mjeničnog duga ne može poistovjetiti niti vezivati za dospjeće duga iz osnovnog posla; da predmetne mjenice imaju karakter mjenica koje su dospjele na određeni dan (14.02.2018. i 13.02.2018. godine), da je tužilac bio dužan da tuženoj podnese na isplatu mjenicu broj RS ... i to dana 13.02.2018. godine ili u naredna dva radna dana, tj. 14. i 15.02.2018. godine, a što je tužilac prema izvedenim dokazima i učinio, jer je poziv na iskup mjenice poslan 15.02.2018. godine; da je tužilac mjenicu broj RS ... koja je dospjela 14.02.2018. bio dužan podnijeti na isplatu 14.02.2018. ili dva naredna radna dana i to 15. i 16.02.2018. godine, a što je tužilac i učinio 15.02.2018. godine.

Cijeneći da je tužena akceptirala mjenicu, da mjenica sadrži sve podatke predviđene članom 3. ZM, da su nedostajući elementi upisani u skladu sa ZM, zaključuje da je tužilac izvedenim

dokazima dokazao osnovanost tužbenog zahtjeva, koji je usvojen u cjelosti, prihvatajući kao stručan i valjan dokaz nalaz vještaka ekonomske struke na okolnost visine tužbenog zahtjeva.

Drugostepeni sud je prihvatio pravilnim činjenično utvrđenje i pravne zaključke prvostepenog suda, te je žalbu tužene odbio i prvostepenu presudu Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 291863 19 P od 18.05.2020. godine, u pobijanom dosuđujućem dijelu odluke o glavnom zahtjevu i troškovima postupka (stav I i dio stava II), potvrdio, temeljem odredbe člana 226. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13, u daljem tekstu: ZPP).

Revizija nije osnovana.

Postupak u ovoj pravnoj stvari pokrenut je prijedlogom za izvršenje tražioca izvršenja S. a.d. B., protiv izvršenika N.K. iz B., na osnovu vjerodostojnih isprava-mjenica serijskog broja RS ..., radi naplate duga u iznosu od 34.153,36 KM, sa zakonskom zateznom kamatom i mjenice serijskog broja RS ..., radi naplate duga u iznosu od 153.845,95 KM, sa zakonskom zateznom kamatom; da je rješenjem o izvršenju broj 71 0 I 291863 18 I od 20.09.2018. godine sud odredio predloženo izvršenje, koje rješenje je prigovorom u cijelosti osporio izvršenik, nakon čega je rješenjem suda od 19.11.2018. godine odgođeno izvršenje rješenja istog suda od 20.09.2018. godine, konstatovano da se prijedlog za izvršenje ima smatrati tužbom i da će se izvršni postupak nastaviti po pravosnažnom okončanju parničnog postupka i na prijedlog tražioca izvršenja, ukoliko isti uspije sa tužbom.

Na pripremnom ročištu (14.10.2019. godine) tužilac je ostao u cjelosti kod činjeničnih i pravnih navoda, kao i dokaznih prijedloga iz podneska od 10.09.2019. godine, te je na istom ročištu predloženo vještačenje po vještaku ekonomske struke, da se utvrdi visina glavnog duga po osnovu ugovora o solidarnom jemstvu i mjenicama, i kamate na dan izrade nalaza.

Isticanjem zahtjeva i određivanjem njegovog činjeničnog osnova, stranka u tužbi određuje i predmet spora, što uslovljava i vrstu postupka po čijim pravilima će se raspravljati i odlučivati o zahtjevu, o čemu odlučuje sud pred koji je stavljen zahtjev, slijedom čega navodi revizije da tužilac nije opredjelio pravni osnov tužbe i da nije jasno da li je riječ o mjeničnoj tužbi ili tužbi iz ugovora o solidarnom jemstvu, te da mu je zbog toga onemogućeno raspravljanje, nisu relevantni za odluku o tužbenom zahtjevu.

Naime, pravna priroda zahtjeva (a time i pravila postupka), procjenjuje se prema činjeničnim navodima tužbe i prema sadržaju tužbenog zahtjeva. Predmetni postupak, pokrenut je prijedlogom za izvršenje, na osnovu vjerodostojnih isprava-mjenica serijskog broja RS ..., radi naplate duga u iznosu od 34.153,36 KM, sa zakonskom zateznom kamatom i mjenice serijskog broja RS ..., radi naplate duga u iznosu od 153.845,95 KM, sa zakonskom zateznom kamatom. Nakon što je izjavljen prigovor protiv rješenja o dozvoli izvršenja, isti je nastavljen kao parnični postupak i u tom postupku u podnesku od 10.09.2019. godine, kojim tužilac uređuje tužbu, tužilac zahtjevom traži isplatu duga i navodi: da je kao sredstvo obezbjeđenja Ugovora o dugoročnom kreditu od 15.01.2015. godine korisnika kredita G.K.D. sp B. tužena sa tužiocem zaključila Ugovor o solidarnom jemstvu od 15.01.2015. godine, da je kao mjenični dužnik dana 08.09.2016. godine u B. uručila mjeničnom povjeriocu, tužiocu mjenicu sa klauzulom „bez protesta“ broj RS ..., izdala mjeničnu izjavu, da je tužilac pozvao tuženu na iskup mjenice dana 14.02.2018.

godine, te obavijestio o jednostranom raskidu ugovora zbog neispunjenja i da će naplatu potraživanja izvršiti iz sredstava obezbjeđenja; da je kao sredstvo obezbjeđenja Ugovora o overdraft kreditu broj ... od 09.02.2016. godine korisnik kredita T.t. d.o.o. B. tužena sa tužiocem zaključila i Ugovor o solidarnom jemstvu od 09.02.2016. godine, da je kao mjenični dužnik dana 09.02.2016. godine u B. uručila mjeničnom povjeriocu, tužiocu mjenicu sa klauzulom bez protesta broj RS ..., izdala mjeničnu izjavu, da je tužilac pozvao tuženu na iskup mjenice dana 13.02.2018. godine, te obavijestio o jednostranom raskidu ugovora zbog neispunjenja i da će naplatu potraživanja izvršiti iz sredstava obezbjeđenja. U pogledu dokaznih prijedloga, tužilac je predložio (i izveo) dokaze čitanjem predmetnih ugovora o kreditu i jemstvu, mjenica, mjeničnih izjava, opomene pred tužbu, poziva za iskup mjenice i pregleda dospjelih obaveza.

Kod takvog stanja stvari i činjenice da se tužbeni zahtjevi identifikuju po tužbenom prijedlogu (petitum) i po činjenicama na kojima se taj prijedlog zasniva (činjenični osnov tužbenog zahtjeva), u situaciji kada je izvršni postupak pokrenut na osnovu mjenice kao vjerodostojne isprave, kada se tužbeni zahtjev tužioca i nakon što je izvršni postupak preobražen u parnični postupak, saglasno činjeničnim navodima tužbe i postavljenom tužbenom zahtjevu zasniva i na predmetnim mjenicama, da je i u završnom izlaganju na ročištu održanom 05.03.2020. godine tužilac naveo da je osnov tužbenog zahtjeva nesporan i da je izvedenim dokazima – mjeničnim izjavama, obavještenju o jednostranom raskidu ugovora, kao i pozivu za iskup mjenica, dokazao da je ispunio svoje obaveze iz ugovora, proizlazi da se radi o mjeničnom potraživanju – o mjeničnom sporu.

Nije sporno da je tužena izdala mjenice serijski broj RS ..., dana 15.01.2015. godine, i mjenicu serijski broj RS ..., dana 08.09.2016. godine, da je mjenice potpisala tužena kao trasant, trasat i kao akceptant, te da mjenice sadrže klauzulu „bez protesta“. Navedene mjenice su, prema mjeničnim izjavama, izdate kao bjanko mjenice, sa ovlaštenjem banci za njihovu popunu u skladu sa odredbama ugovora o kreditu, Zakona o mjenici i drugih pozitivnih zakonskih propisa, a naročito da se dospjeće potraživanja i mjenice, iznos potraživanja (glavnog i sporednih) utvrđuje u skladu sa odredbama ugovora o kreditu na dan popunjavanja mjenice.

Odredbom člana 111. ZM zakonodavac nije dao definiciju vlastite ili sopstvene mjenice već je samo odredio njene bitne elemente prema kojima se tom mjenicom njen izdavalac bezuslovno obavezuje da će je isplatiti, pa ona nema poziv za plaćanje kao što je slučaj kod trasirane mjenice, a njena valjanost nije uslovljena njenim izdavanjem na propisanom mjeničnom blanketu, jer nema blanketeta zvaničnog izdanja za vlastitu mjenicu.

Prema odredbi člana 113. ZM na vlastitu mjenicu se primjenjuju odredbe o trasiranoj mjenici, ako nisu u suprotnosti sa prirodom mjenice, a prema članu 114. stav 1. istog zakona, izdavalac vlastite mjenice odgovara onako kako odgovara akceptant trasirane mjenice.

Bjanko mjenica postoji kada njen izdavalac u trenutku izdavanja mjenice ne popuni sve bitne elemente već postigne sporazum sa remitentom da je on popuni nedostajućim elementima i kao takvu preda radi isplate na dan dospelosti. Odredbom člana 18. stav 2. ZM je propisano da, ako je mjenica, koja je u vrijeme izdavanja bila nepotpuna, naknadno ispunjena protivno postojećem sporazumu, povreda ovog sporazuma se imaocu mjenice ne može prigovoriti, osim ako ju je stekao zlonamjerno ili ako je pri sticanju mjenice postupio sa krajnjom nepažnjom.

Izdavanjem ove mjenice dužnici preuzimaju veliki rizik jer mjenični povjerilac može mjenicu popuniti suprotno sporazumu.

Zakonodavac nije dao definiciju vlastite ili sopstvene mjenice, već je samo odredio njene bitne elemente (član 111. ZM). Prema tim elementima, tom mjenicom njen izdavalac izjavljuje „platiti ću za ovu“ ili „plaćamo za ovu“ mjenicu i time se obavezuje da će je isplatiti. Znači, vlastita mjenica nema poziva za plaćanje, ona nije naredba plaćanja (kao što je to trasirana mjenica – član 3. stav 1. tačka 2) ZM), već je безусловно obećanje plaćanja od izdavaoca ove mjenice. Zato je njen izdavalac istovremeno glavni mjenični dužnik. Valjanost takve mjenice nije uslovljena njezinim izdavanjem na propisanom mjeničnom blanketu.

U praksi (s obzirom da nema blanketa zvaničnog izdanja za vlastitu mjenicu, kao što postoje blanketi trasirane mjenice), blanketi koji važe za trasirane mjenice se upotrebljavaju i za vlastite mjenice tako što je izdavalac vukao (trasirao) mjenicu na sebe (tzv. konfuzija trasanta i trasata). U tom će slučaju trasant i trasat biti isto lice, ali trasant treba takvu mjenicu još i akceptirati potpisivanjem na lijevom kraju blanketa, pored naznake „prihvaćamo“. Tek takvim potpisivanjem mjenice trasant je stvarno postao glavni mjenični dužnik i njegov status je jednak statusu izdavaoca vlastite mjenice. Strogost mjeničnih propisa ne dozvoljava tumačenje da je mjenica vlastita samom činjenicom da su na mjenici ista lica i trasant i trasat, jer se prema odredbi člana 5. stav 2. ZM trasirana mjenica može vući i na trasanta pa u vlastitoj trasiranoj mjenici trasant i trasat mogu biti isto lice. Potpis trasanta stavljen na takvu mjenicu je isključivo u funkciji izdavanja mjenice, a on samim označavanjem sebe kao trasata nije preuzeo i obavezu isplate mjenične svote.

U konkretnom slučaju, radi se o mjenicama koje je trasant – tužena vukla na sebe i iste akceptirala, te tako postala glavni mjenični dužnik. Tužena je u mjeničnim izjavama ovlastila tužioca da se dospjeće potraživanja iz mjenica utvrđuje u skladu sa ugovorom o kreditu na dan popunjavanja mjenice, na koji način je ista odredila vrijeme dospjeća.

Prema odredbi člana 47. ZM, mjenica može sadržavati klauzulu „bez protesta“, ali to ne oslobađa imaoća mjenice ni od podnošenja u određenim rokovima (iz člana 39. ZM), ni od blagovremenog davanja obavještenja.

Odredbom člana 54. stav 1. ZM sa protekom rokova za podizanje protesta zbog neakceptiranja ili zbog neisplate, imalac mjenice gubi svoja prava protiv indosanta, protiv trasanta i protiv ostalih obveznika, izuzev akceptanta (kao glavnog mjeničnog dužnika).

Na mjenici serijski broj RS ..., koju je izdala tužena 15.01.2015. godine, upisan je dan dospjeća 14.02.2018. godine, dok je na mjenici serijski broj RS ..., koju je izdala tužena 08.09.2016. godine upisan dan dospjeća 13.02.2018. godine.

Nije sporno da je prema mjeničnim izjavama tužena ovlastila banku da mjenice popuni u skladu sa odredbama ugovora o kreditu, Zakona o mjenici i drugih pozitivnih zakonskih propisa, a naročito da se dospjeće potraživanja i mjenice, iznos potraživanja (glavnog i sporednih) utvrđuje u skladu sa odredbama ugovora o kreditu na dan popunjavanja mjenice.

Tužilac je postupio u smislu datog ovlaštenja koje mu je dala tužena, pa su zbog toga neosnovani prigovori revidenta da je tužilac svojevoljno i neovlašteno popunio mjenice, kako u pogledu dospjeća tako i iznosa potraživanja.

Prema odredbama člana 80. stav 1. i 2. ZM, svi mjenično - pravni zahtjevi protiv akceptanta zastarijevaju za tri godine, računajući od dospelosti, a mjenično-pravni zahtjevi imaoća mjenice protiv indosanta i trasanta zastarijevaju za godinu dana počev od dana blagovremeno podignutog protesta, a ako mjenica sadrži odredbu „bez troškova“, onda od dospelosti.

Kako je tužena akceptant trasirane mjenice, odnosno izdavalac vlastite mjenice koji je uvijek glavni mjenični dužnik od koga se naplata mjenice može tražiti u zastarnom roku od tri godine (član 80. stav 1. ZM), to imajući u vidu dospjeće po mjenici serijski broj RS ..., i po mjenici serijski broj RS ..., te datum podnošenja prijedloga za izvršenje (12.09.2018. godine), proizlazi da potraživanje tužioca nije zastarjelo jer nije protekao rok od tri godine od dana dospjeća.

Pored navedenog, valja ukazati da, i kada se ovdje ne bi radilo o mjeničnom sporu iz člana 109. ZM, a po ocjeni ovoga suda se radi, i u obligacionom sporu ishod parnice bi bio isti, to jest, tužena bi bila obavezana na ispunjenje ugovorne obaveze prema tužiocu, koja je identična njenoj obavezi po osnovu izdatih mjenica.

Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci na osnovu odredbe člana 248. ZPP.

Predsjednik vijeća
Violanda Šubarić

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić